

Nieuws

Flash

Beste leden,

In deze nieuwsflash willen we u graag het standpunt kenbaar maken dat ons bestuurslid Francis Snoeck ontwikkeld heeft n.a.v. van de omzendbrief 2018CIR030 aangaande de registratieverplichting van de exploitanten in de IOS-procedure die na het PV van niet-betwisting betekend worden.

Hierbij dan ook zijn recent schrijven aan de NKGB.

Wij vragen dan ook aan onze leden om de registratieverplichting vervat in de omzendbrief 2018CIR030 naast zich neer te leggen en geen registratiekosten te willen aanrekenen in de exploitanten die volgen op het PV van niet-betwisting.

Gelieve dit standpunt zo veel mogelijk te verspreiden, ook onder confraters, dewelke geen lid zijn van onze Conferentie.

Hoe meer confraters de vrijstelling toepassen hoe beter !

Verder willen we aan alle leden ook vragen om de [enquête](#) die door SAM/TES eind april werd doorgestuurd, nauwgezet te willen invullen.

Deze [enquête](#) werd mede door de input van de CVG opgesteld en vormt een uitstekend instrument om naar de meningen m.b.t. de modernisering van ons ambt te informeren.

Alvast hartelijk dank voor jullie medewerking !

Met oprecht vriendelijke en confraternele groeten.

Johan Van Lierde
Voorzitter

STANDPUNT VAN BESTUURSLID FRANCIS SNOECK AANGAANDE OMZENDBRIEF 2018CIR030 : INVORDERING VAN ONBETWISTE GELDSCHULDEN – VRIJSTELLING VAN HET REGISTRATIERECHT VOOR DE EXPLOTEN EN PROCESSEN-VERBAAL VAN DE GERECHTSDEURWAARDER (ART. 162, 52° W.REG.)

Bepaalde confraters - en nu ook de administratie - menen dat de akten in het kader van de IOS-procedure slechts vrij van registratie zijn wat betreft de aanmaning tot betalen en het pv van niet-betwisting.

Vanaf de betekening van de uitvoerbare titel met bevel tot betalen en alle navolgende akte is volgens hen registratierecht op het exploit verschuldigd.

Confrater Snoeck is het daar niet mee eens.

Artikel 162, 52° W. Reg. bepaalt: zijn onder het in artikel 163 aangewezen voorbehoud, van de formaliteit der registratie vrijgesteld:

- De exploten en processen-verbaal van de gerechtsdeurwaarders in verband met de invordering van onbetwiste geldschulden bedoeld in de artikelen 1394/20 tot 1394/27 van het Gerechtelijk Wetboek.

Dit 52° lid is toegevoegd door art. 6 van de wet van 4 mei 2016 (BS 13/05/2016).

Nu de wet duidelijk is hoeft en mag die ook niet geïnterpreteerd worden, laat staan een interpretatie contra legem.

De ganse procedure IOS wordt geïnviseerd door de bedoelde vrijstelling: zij omvat de artikelen 1394/20 tot /27. Dit is een specifieke procedure buiten de rechtbanken om, maar die natuurlijk wel in nauw verband blijft staan met een eventuele rechtbankprocedure (in geval van verzet na het verlenen van de titel).

Art. 1394/24 § 3 Ger.W. bepaalt immers dat een uitvoering wordt geschorst door het instellen van een vordering in rechte. Dit impliceert o.m. dat een schuldenaar een verzet tegen de uitvoerbare titel ook lang na de betekening (dus meer dan één maand na de betekening) kan instellen, waardoor de procedure dan pas eindigt. Dat is nu net het specifieke van deze procedure, wat haar onderscheidt van gewone uitvoeringen na het bekomen van andere uitvoerbare titels (vonnissen, arresten of notariële akten).

Ook art. 1394/24 § 4 Ger.W. speelt zijn rol: een volledige uitgevoerde invordering geldt als dading. M.a.w. die dading wordt pas bereikt op het eind van de rit, nadat alle akten (ook beslag, aanplakking e.d.) geleid hebben tot een regeling. Het is dus niet zo dat een IOS procedure specifiek is tot aan het downloaden van de uitvoerbare titel en dan overschakelt op een gemeenrechtelijke procedure (met een registratierecht op de akten).

Gans de procedure staat dus op zich los van andere invorderingsprocedures. Zo kan bijvoorbeeld in de gemeenrechtelijke invorderingsprocedure geen verzet cq beroep meer worden ingesteld later dan een maand na de betekening van de uitvoerbare titel.

De vrijstelling van registratierechten geldt daarom tot het einde van de rit.

De discussie omtrent het al dan niet onderhevig zijn aan registratiebelasting van "navolgende" uitvoeringsakten is al eens gevoerd m.b.t. art. 162, 13° W. Reg.

Dat artikel voorziet immers in een vrijstelling voor o.a. akten in het kader van procedures vóór de vrederechter, die het maximum van de laatste aanleg niet te boven gaan.

Jarenlang is er gediscussieerd: betreft dit enkel de dagvaarding en de betekening van het vonnis voor zover het een verstekvonnis is en dus verzet nog mogelijk is? Strikt genomen zijn enkel dat procedures 'vóór de vrederechter'. Of betreft dit ook de verdere uitvoeringsakten na zulk een vonnis (beslag, verkoopdag, aanplakking enz ...) ?

In 2014 heeft de minister van Financiën uitdrukkelijk bevestigd dat deze uitvoeringsakten de vrijstelling genieten; zie omzendbrief NKGB 2014CIR045 van 22/05/2014.

Naar analogie geredeneerd en a fortiori geldt dit principe dan ook voor de IOS, nu deze vrijstelling verwijst naar de invordering van onbetwiste geldschulden bedoeld in de artikelen 1394/20 tot 1394/27 van het Gerechtelijk Wetboek, en de IOS procedure pas een einde neemt bij volledige betaling cq betwisting (gelet op de mogelijkheid om tot aan de regeling (= dading) verzet aan te tekenen (wat iets specifiek is en deze procedure naast de gemeenrechtelijke invorderingsprocedure zet).

Trouwens kent artikel 162 W. Reg. nog vele vrijstellingen; daar wordt nooit gediscuteerd over de vrijstelling van de navolgende uitvoeringsakten, waarom zou men dat nu plots wel doen voor de akten in het kader van de IOS-procedure? De enige uitzondering die men maakt, namelijk voor het proces-verbaal van verkoop van de goederen, staat dan ook uitdrukkelijk in de wet (cf art. 163, 3de lid W. Reg.). Dat wil dus zeggen dat wel degelijk alle andere akten vrijgesteld zijn.

In het aangehaalde amendement staat overigens ook dat de nieuwe procedure ook in het voordeel mag spelen van de schuldenaar, zodat het aangewezen is, mede omdat de procedure bedoeld is om de rechterlijke orde te ontlasten, daarvoor in een vrijstelling van registratie te voorzien, zoals dat naar luid van artikel 162 W. Reg. reeds voor vele andere proceshandelingen het geval is, doorgaans om sociale redenen. Hieruit blijkt dan eerder het tegenovergestelde als hetgeen de administratie stelt.

Onder geen beding mag aan dit fout standpunt van de administratie toegegeven worden.

Integendeel, onze beroepsgroep moet alles in het werk stellen om registratierechten op exploten, een dubbele belasting die tevens een flagrante schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel, te doen afschaffen. Meer nog, toegeven zou een absoluut strategische blunder zijn met het oog op een mogelijk toekomstige administratieve procedure B2C.